خراسان رضوی

صفحه آخر

یک شنبه
۲۶ آذر ۱۳۹۶
۲۸ ربیع الاول ۱۴۳۹
۸ صفحه/شماره ۳۷۳۸

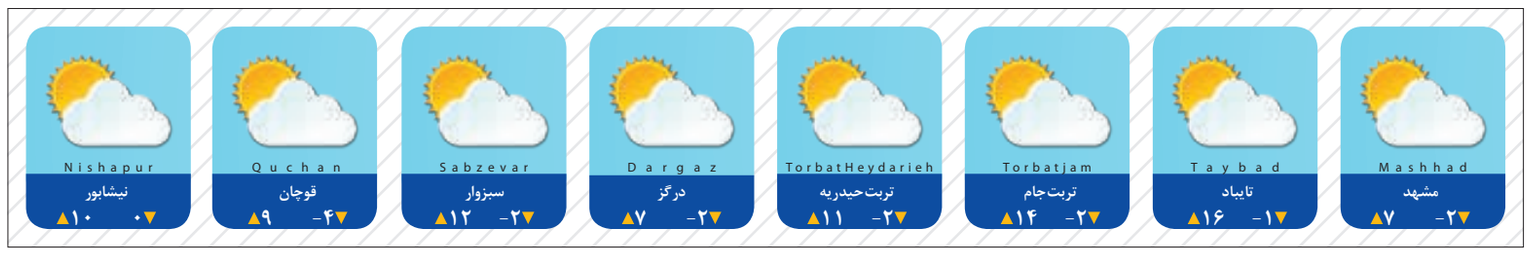

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرمسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام علی(ع)

مؤثّرترین وسیله جلب رحمت خدا این است که خیر خواه همه مردم باشی.
تصنیف غررالحکم و دررالکلم ص ۴۵۰، ح ۱۰۳۴۴

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی!
الهی جلال عزت تو جای اشارت نگذاشت
و محو و اثبات تو راه اضافت بر داشت
تا گم گشت آن چه بنده در دست داشت
الهی!
در عشق تو من کیم که در منزل من
از وصل رخت گلی و مد بر گل من
این بس نبود ز عشق تو حاصل من
کار آراسته وصل تو باشد دل من

با شاعران

مولانا

خراسان به روایت خراسان

۲۶ آذر ۱۳۴۰

دعوای خانوادگی بر سر لامپ

۵۶ سال پیش در چنین روزی، روزنامه خراسان نوشت: دیروز نزاع جالبی بین دو خانواده در گرفت. در این نزاع حتی کوچک ترین افراد خانواده طرفین نیز شرکت داشتند. ماجرای این نزاع از این قرار بود که محمد صاحبخانه مدتی بود که به مستاجرش حسین متذکر می شد، به جای لامپ ۱۰۰ شمعی شب‌ها از لامپ ۶۰ شمعی استفاده نماید ولی حسین گوشش به این حرف‌ها بدهکار نبود تا این که روز گذشته صاحبخانه نزد مستاجرش می‌رود و از او می‌خواهد تا لامپ را عوض کند ولی حسین از این کار امتناع می کند در نتیجه دعوا بالا گرفته و به مشاجره و زد و خورد می‌انجامد. افراد خانواده طرفین هم به جای این که آن دو را از یکدیگر جدا کنند، آتش این نزاع را دامن زده و به جان یکدیگر می افتند. غوغای عجیبی در خانه در می گیرد حتی بچه‌های خانه هم در این نزاع شرکت می کنند. بالاخره همسایه‌های دیگر از جریان نزاع باخبر شده و داخل خانه می‌شوند و آنان را از یکدیگر جدا می کنند. جریان به کلانتری اطلاع داده می‌شود و طرفین به کلانتری منتقل می‌شوند، این جریان تحت پیگیری است.

انگشت چوپانی را در حال نی زدن قطع کردند

در یکی از صحراهای بخش فیض آباد مه ولات، تعداد زیادی گوسفند در حال چرا بودند و چوپان آن‌ها کودک ۱۲ ساله‌ای بود که در کناری نشسته و با نِی آهنگ‌های محلی می‌نواخت. ناگهان صدای شلیک تیر بلند شد و انگشتان دست این کودک چوپان قطع گردید و با نِی او به طرفی افتاد. فریادهای دلخراش این کودک به آسمان بلند شد و با ناله و ضجه کمک می‌طلبید.
ضارب فرار کرد و چوپان دیگری که در آن نزدیکی بود به سراغ رفیق اش آمد و او را فورا به شهر رسانید و از آن جا به مشهد منتقل کردو در بخش سوانح تحت درمان قرار داد ولی متاسفانه چهار انگشت پسر چوپان برای همیشه قطع شد.
خبرنگار حوادث ما با این کودک تماس گرفت. وی جریان را چنین شرح داد و گفت: هر چند ضارب فرار کرده ولی به طور یقین به جز مشتریانی که از چندی قبل بر سر خرید و فروش گوسفند با پدرم اختلافاتی دارند، کس دیگری مرتکب این عمل نشده است. جریان از طرف ژاندارمری آن بخش تحت پیگیری قرار دارد.

نمای تاریخی

دکه کفاشی در سبزوار و کفاش سر در گریبان سال ۱۳۵۳ هجری شمسی

بازار روز

منبع: سازمان صنعت، معدن و تجارت خراسان رضوی

کالا	قیمت(تومان)	واحد	کالا	قیمت(تومان)	واحد
گوجه فرنگی	۳۲۰۰	کیلوگرم	برنج پاکستانی درجه یک	۷۵۰۰	کیلوگرم
سیب زمینی	۱۵۰۰	کیلوگرم	روغن مایع	۵۲۰۰	بطری ۸۱۰ گرمی
پیاز زرد	۱۷۰۰	کیلوگرم	مرغ گرم	۶۴۵۰	کیلوگرم
عدس کانادایی	۵۷۰۰	کیلوگرم	گوشت گوسفندی (لاشه)	۳۴۵۰۰	کیلوگرم
لوبیا قرمز	۶۸۰۰	کیلوگرم	گوشت گوسفندی (ران بی چربی)	۴۵۵۰۰	کیلوگرم
روغن نباتی جامد	۲۳۵۰۰	حلب ۵ کیلویی			

خط خطی

ملیحه رفیع طلب

گفت‌وگو با مریم حیدرزاده، شاعر روشن‌دل از رنگ و غزل

در شعرهایم زندگی می کنم

خود را یک دختر پاییزی، پرسپولیسی و عاشق پیشه معرفی می کند. کلماتش شبیه شعرهایش هستند. به چاشنی لبخندی می گوید که باورهایش گاهی آدم‌ها را متعجب می کند مثلا دوست دارد یا آن چیزی که می خواهد، تمام و کمال محقق بشود یا اصلا هیچ چیز نشود؛ یا «صفر» یا «صد».
تعریف می کند که تنها حسرت زندگی اش نقاشی کردن بوده که به یاری استادش به این خواسته‌اش جامه عمل می‌پوشاند و حالا آرزویش این است که جایزه نوبل را دریافت کند. آرزویی که شاید از دید خیلی ها دور از دسترس باشد اما به نظر خودش عجیب و دست نیافتنی نیست. او عاشقانه ترین زندگی دنیا را از خدا می خواهد و آن را چیزی شبیه معجزه می داند و می گوید: من از خودم و احوال دلم مطمئنم اما کسی که بخواهد شریک این عاشقانه ترین زندگی شود، انتخابش سخت خواهد بود.
مریم حیدرزاده شاعر و ترانه سرای روشن دل کشورمان که ۴۰ سالگی را پشت سر گذاشته، به خاطر سبک و سیاق اشعارش و البته روایت‌های عاشقانه آن‌ها، محبوب چند نسل است. او چندی پیش سفری به شهرمان داشت و همین بهانه و فرصتی را برای یک گفت و گوی کوتاه فراهم کرد:

انشا خواندم، گفتند غزل است

شاعرانگی که با کلمات او آمیخته، از کودکی جریان زندگی او را دستخوش تغییر می کند. خودش تعریف می کند: ۸ ساله بودم. معلم‌مان موضوعی را برای انشا مشخص کرده بود. من آن را نوشتم و فردای آن روز سر کلاس خواندم اما معلمم گفت این غزل است، فردا با مادرت به مدرسه بیا. روز بعد همراه مادرم به مدرسه رفتم. معلم کلی از من تعریف کرد و به مادرم گفت؛ برایش کتاب شعر بخوانید و من را به موسسه‌ای معرفی کرد که در آن، بچه‌ها شعرخوانی تمرین می کردند. از همان زمان نوشتن اشعارم را شروع کردم و شعرهای حافظ و مولانا را نیز می خواندم. کارم را تا سال ۷۵ ادامه دادم. از سال ۷۶ نیز پیگیر انتشار کتاب و آلبوم او لم شدم که خدا را شکر با استقبال خوبی هم روبه‌رو شد. تاکنون چهار آلبوم شعر منتشر کرده‌ام که آخرین مورد آن به نام «آبرنگ»، مهر ماه روانه بازار شد.

دنیایم قرمز رنگ است

این شاعر روشن دل از ۸ سال پیش نقاشی را نیز شروع و تاکنون پنج نمایشگاه برپا کرده است. آثاری که از قضا مانند اشعارش مورد توجه مخاطبان قرار گرفته‌اند.
از او می پرسیم دنیایش چه رنگی است، پاسخ می دهد: از نظر من دنیا قرمز است. من این رنگ را خیلی دوست دارم. تمام خانواده‌مان پرسپولیسی هستند و من نیز این تیم را متعصبانه دوست دارم.

روزمرگی های یک شاعر روشن دل

حیدرزاده درباره روزمرگی های یک شاعر چنین می گوید: بخش عمده فعالیت من برای نوشتن و نقاشی، از بعد غروب آغاز می‌شود. یکی از عادت‌هایم گوش دادن و ارزیابی موسیقی های جدیدی است که تازه روانه بازار شده‌اند.
وی می افزاید: در زندگی یک شاعر روشن دل مانند بقیه افراد، همان دغدغه ها و روزمرگی ها وجود دارد. روش تربیتی خانواده من طوری بوده که از بچگی احساس کمبود در هیچ زمینه‌ای نداشته‌ام و آن ها اجازه نداده اند نابینایی خللی در زندگی من و تحقق آرزوهایم ایجاد کند.
وی به جز شعر و نقاشی دستی هم به ساز دارد و نواختن پیانو را در اوقاتش جای داده است. به اذعان خودش بیشتر از هر چیز به مطالعه علاقه‌مند است و رمان و ترجمه شعر و هر آن چه به ادبیات بر می گردد جزو علایق او به شمار می رود. وی تاکید می کند: شعر به قدری با من عجین است که در قالب یک احساس شکل گرفته و ذاتی است و هیچ وقت مانعی برای این احساس نخواهد بود. او همچنین درباره سبک اشعارش می گوید: در سرودهایم سعی کرده‌ام ابداع داشته باشم تا مختص خودم باشند. از رویکرد خاصی هم تبعیت نکردم. من فقط خودم را زندگی کردم و آن موقع بود که فهمیدم تفاوتی بین اشعار من با بقیه وجود دارد. جالب است بدانید قریحه شعر به صورت ذاتی در من جریان دارد و کلمات در وجودم می جوشند و مصرع‌ها و ابیات را خلق می کنند. اما یک ویژگی مهم من به عنوان شاعر این بوده که درون اشعارم زیسته‌ام.

سکوت و صبر در برابر حرف‌ها و شایعه‌ها

وی نقبی به اوضاع و احوال فضای مجازی می زند و بیان می کند: ارتباط خوبی با مردم در فضای مجازی دارم و همیشه پاسخگوی آن ها بوده‌ام چون عقیده دارم، چشم انتظار گذاشتن افراد در هر موضوعی، کار جالبی نیست. به ابراز احساسات آن ها درباره اشعار و قریحه‌ام بی تفاوت نبوده و نخواهم بود.
حیدرزاده جزو هنرمندانی به شمار می‌رود که گاه و بی گاه شایعاتی درباره او نقل می‌شود. در این باره با لبخند می گوید: شایعه است دیگر کاریش نمی توان کرد. من در این موارد همیشه سکوت کرده‌ام زیرا وقتی سکوت کنی و واکنش نشان ندهی به حتم خلاف آن چه درباره‌ات گفته شده ثابت می شود و این گونه از حاشیه و هیاهو هم دور می مانی. سکوت و صبر دو مولفه مهم در زندگی من هستند. همیشه به این دو ویژگی متکی بوده‌ام و نتیجه خوبی هم از آن‌ها گرفته‌ام.
این نقاش شاعر بر این باور است در زندگی مشترک، «من» نباید وجود داشته باشد زیرا تلفیق و به هم پیوستن روح دو نفر فراتر از من است؛ «اگر دو نفر نگاه هم را درک کنند و بفهمند هیچ چیز در زندگی شان نیاز به توضیح ندارد. شاید این زندگی از نگاه خیلی افراد آرمانی و غیر قابل دسترس باشد اما به نظر من می تواند وجود خارجی داشته باشد و حتم دارم کسی هست که پاسخگوی احساسات این گونه من باشد.»
او گریزی می زند به اولین شعری که سروده است و یادآور می شود: اولین ابیاتی که سرودم برایم جذابیت خاصی داشت. چون اصلا نمی دانستم که شعر است چه برسد به غزل. در آن سن کم حتی با سبک های شعری هم آشنایی نداشتم و آن شیرینی در تمام این سال‌ها در ذهنم نقش بسته است.

ترانه باید پیام داشته باشد

آخرین آلبوم حیدرزاده به نام «آبرنگ» حدود دو ماه پیش منتشر شده است و او اذعان می کند که اشعار این کارش را بیشتر از بقیه دوست دارد. در این باره برایمان می گوید: وقفه طولانی در انتشار این آلبوم رخ داد و برای پردازش کارها، زمان زیادی صرف شد. البته همه این وسواس‌ها و دقت‌ها را به فال نیک می گیرم و آن طور که باز خوردش نشان می دهد نظر مخاطبانم را نیز جلب کرده است.
این شاعر جوان جایگاه شعر و شاعری را در جامعه امروز در خور توجه می داند و ابراز می کند: امروز با حضور شاعرانی که غزل سرایی می کنند و سبک هایی را که مورد علاقه مردم است می سرایند، همچنین خوانندگانی که آثار تلفیقی را برای خود انتخاب می کنند، این عالم پر رمز و راز شعر، از خمودگی نجات پیدا کرده است. البته به نظر من، جایگاه ترانه هنوز آن طور که باید و شاید شایسته نیست که امیدوارم در ممیزی ها محتوا هم لحاظ شود. گاهی ترانه هایی می شنویم که از ابتدا تا انتهای شعر هر چه دنبال قافیه می گردیم به آن نمی رسیم که این موضوع از لحاظ فرم و محتوا نیاز به بازنگری دارد و باید چنین آثاری با قوام و دقت بیشتری تولید شوند. لازم است محتوای شعر برای مخاطب پیامی داشته باشد و اگر این مورد توجه قرار گیرد، مشکل عمده ترانه های امروزی نیز حل می شود.

قراری عاشقانه با شمس الشموس

وی باور دارد، زبان شاعرانه هیچ کسی شبیه دیگری نیست و هر کس بنا به بینش و درک خودش از دنیای درون و بیرونی اش می سراید و می نویسد؛ «دو شاعر شبیه به هم نداریم. در ادبیات علاوه بر معیارهای فنی که در نگارش وجود دارد، این حس انسان هاست که باعث می شود دو مفهوم شبیه به هم در بیان و نگاه دو شاعر بسیار متفاوت باشند.»
با او از آرزوهایش می گوییم. تاکید می کند که دوست دارد یک دعای خوب برای مردمان سرزمینش داشته باشد و ادامه می دهد: آرزو می کنم همه هموطنانم به آن اتفاق یا آرزویی که قیدش را زده‌اند، دست یابند و معنای معجزه را لمس کنند. او نذری با امام رضا(ع) دارد که هر ساله آن را ادا می کند و هر بار که به مشهد می آید، به زیارت امام رضا(ع) می شتابد. او از خلوت‌های عاشقانه‌اش در حریم شمس الشموس چنین تعریف می کند: حضرت هیچ وقت دست رد به سینه من نزده است و همیشه هر چیزی را که طلب کرده‌ام، برآورده شده است. فرقی نمی کند چقدر از حرم منورش فاصله داشته باشی، همین که دلت بشکند او صدایت را می شنود و آن جاست که حضورش را بیشتر از هر زمانی حس می کنی.

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

آزاده نامداری و دخترش این قاب مشترک را در جوار حرم امام رضا(ع) شریک شدند.

رضا توکلی بازیگر سینما در گفت‌وگویی با خبرگزاری میزان، نقدی جدی را درباره کیفیت آثار تولید شده در سینمای ایران مطرح کرد. او گفت: اقتصاد سینما موضوعی است که تهیه کنندگان با توجه به بررسی آن کمتر مایل به سرمایه‌گذاری در آن هستند. دلیل اجتناب سرمایه‌گذار از صرف هزینه در سینما و به جای آن سرمایه‌گذاری در تجارت و کاسبی، این است که بستری فراهم نشده که فرد سرمایه‌گذار از ورودش به این عرصه لذت ببرد و چنین کاری برایش شیرین باشد. ما هنرمندان و دست اندرکاران در برابر تماشاگری که باید قدرت انتخاب داشته باشد مسئول هستیم. از نظر من تنها ۳۰ درصد از تماشاگران آثار ما قدرت انتخاب دارند چون همه فیلم‌ها و بازیگران شبیه هم شده‌اند و هنرمندان هم تنها کار می کنند که بیکار نباشند، کار نمی کنند که آثاری در شان مردم، فرهنگ، تمدن و ادبیات ایران خلق شود. مسیر تولیدات ما و نگاه‌های موجود در آن رو به جاده خاکی است و نمی دانم سرانجام این روند به کجا می رسد.

یونس شکرخواه استاد ارتباطات، در صفحه شخصی خود این قاب را با یکی دیگر از پیش کسوتان این عرصه یعنی محمد مهدی فرقانی شریک شد و پای آن نوشت: «باهم پیر شدیم...»

یادداشت

دکتر رحمان قلی زاده

عضو کارگروه اقتصادی مدیریت طراحی و مطالعات معماری پروژه های شهری شهرداری مشهد

کلان شهرها و دغدغه درآمدهای پایدار

تأمین منابع مالی مورد نیاز برای اداره شهر همواره به عنوان یکی از مهم‌ترین دغدغه های مدیریت شهری مطرح بوده است. از آن جا که شهرداری ها عمدتاً با اتکا به منابع خودگردان ناشی از فعالیت های خدماتی اداره می شوند، در سال هایی که صنعت ساختمان دچار رکود است، با مشکلاتی جدی در زمینه تامین درآمدها مواجه شده‌اند. دغدغه‌ای که مدیران و متولیان این بخش را با اندیشه روش های موثر و پایدار تامین مالی مواجه کرده است. از این رو در نوشتار حاضر، سعی شده راهکارهای عملیاتی تحقق منابع مالی مورد نیاز مدیریت شهری ارائه شود.

۱) راهکارهای تأمین هزینه‌های جاری اداره شهر

طبق آمارهای موجود، به صورت تقریبی روزانه ۳۰ میلیارد ریال صرف هزینه‌های جاری اداره شهر شامل هزینه‌های خدمات شهری و نیز هزینه‌های تأمین حقوق کارکنان شهرداری می شود. اما برای تامین این منابع راهکارهای مختلفی را می توان متصور شد: ۱-۱- کوچک سازی ستاد مناطق و سازمان‌های تابعه شهرداری از طریق برون سپاری فعالیت‌های قابل واگذاری: به غیر از وظایف حاکمیتی مدیریت شهری، عمده اقدامات و مأموریت‌ها از طریق به کارگیری ظرفیت بخش خصوصی قابل انجام است. ۲-۱- هم اکنون، تحقق حداکثری تمامی ردیف‌های درآمدی فعلی شهرداری به صورت کارآمد پیگیری نمی شود. افزایش بازدهی حداقل ۳۰ درصدی در این موضوع، حجم منابع مالی قابل توجهی را نصیب مدیریت شهری خواهد کرد که می تواند حداقل برای چند ماه باقی مانده سال، خیال شهردار و اعضای شورا را بابت تأمین هزینه‌های جاری تا حدود زیادی راحت کند. ۳-۱- تبدیل سازمان‌های زیرمجموعه شهرداری به سازمان‌های درآمدزا و سودده، راهکار دیگری برای ایجاد و تأمین درآمد پایدار در مدیریت شهری است. تقریباً تمامی ۱۵ سازمان تابعه شهرداری و حتی سازمان‌هایی نظیر آتش نشانی و خدمات ایمنی و نیز سازمان پارک‌ها و فضای سبز، این امکان را دارند که ضمن تحقق مأموریت‌های پیش بینی شده برای آن‌ها در اساسنامه‌هایشان، نقش مهمی در ایجاد درآمدهای پایدار برای شهرداری نیز داشته باشند.

۲) راهکارهای تأمین هزینه‌های عمرانی شهر

۱-۲- برنامه‌ریزی و پیگیری وصول مطالبات معوق شهرداری از دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی و نیز فراهم کردن روش‌ها و شیوه‌های مختلف پرداخت مطالبات معوق از مودیان شهری، می تواند زمینه ساز تأمین بخشی از منابع مالی مورد نیاز شهرداری شود. برقراری ارتباط اثربخش با این دستگاه‌ها و نیز رایزنی مدیران شهری در سطوح بالا با مدیران وزارت خانه‌های مختلف به منظور تخصیص اعتبارات مورد نیاز برای بازپرداخت این بدهی‌ها به صورت منسجم باید پیگیری شود. رکود فعلی اقتصادی، اقتضا می کند برای بازپرداخت بدهی‌های معوق شهروندان، راهکارهای متنوعی به صورت پرداخت نقدی یا غیر نقدی پیش بینی شود. این در حالی است که بخش قابل توجهی از ظرفیت‌های درآمدی شهرداری در زمینه کمیسیون ماده ۱۰۰ قانون شهرداری‌ها بلاتکلیف مانده است. با فراهم کردن امکانات تقنینی از سوی شورای شهر و نیز تعامل اثربخش با دیگر دستگاه‌ها، حجم عمده‌ای از پرونده‌های بلاتکلیف در این کمیسیون با اولویت قرار دادن منافع شهر و شرط رعایت چارچوب های محیط زیستی و شهری، قابل تبدیل به جرایم مالی است. ۲-۲- استفاده از ظرفیت‌های بخش خصوصی در اجرای پروژه‌های عمرانی، می تواند گسترده‌تر از سال های گذشته انجام پذیرد. طی سال‌های اخیر حضور بخش خصوصی عمدتاً در پروژه‌های انتفاعی بوده است. در حالی که با توجه به رکود چندساله بخش ساختمان و کمبود نقدینگی بنگاه‌های اقتصادی فعال در این بخش، با برنامه‌ریزی مناسب و تهیه بسته‌های سرمایه گذاری ترکیبی شامل پروژه‌های اقتصادی و پروژه‌های زیرساختی و ارائه آن‌ها به سرمایه‌گذاران، می‌توان بخشی از مسئولیت اجرای پروژه‌های عمرانی از قبیل پل، تقاطع غیر همسطح، معابر و خیابان‌ها، فضای سبز و ... را بر عهده بخش خصوصی گذاشت و از ظرفیت های غیر نقدی آنان بهره گرفت. ۳-۲- متنوع‌سازی ابزارهای تأمین مالی پروژه‌های شهری از راهکارهای دیگر تأمین مالی این پروژه‌هاست. به طور کلی حجم منابع مالی مورد نیاز به منظور تحقق پروژه‌های شهر به گونه‌ای است که در زمان واحد باید از تمامی روش‌های ممکن بسته به ماهیت پروژه‌ها و میزان بازدهی برای تأمین مالی آن‌ها بهره گرفت. انتشار اوراق مشارکت، اوراق صکوک اجاره، تأسیس صندوق‌های زمین و ساختمان، مشارکت حقوقی و ایجاد شرکت پروژه‌های خاص با مشارکت شهرداری با دیگر دستگاه‌ها یا بخش خصوصی، استفاده از ظرفیت‌های ایجاد شده در بخش تامین منابع مالی از بانک‌های خارجی و نیز بهره گیری هدفمند از تسهیلات بانکی، می‌تواند منابع عظیم مورد نیاز احداث این پروژه‌ها را تأمین کند.

۳) تأمین منابع مالی برای تسویه دیون شهرداری

علاوه بر دغدغه تأمین هزینه‌های جاری و عمرانی شهر، یکی از مشکلات پیش روی مدیریت شهری، حجم قابل توجه بدهی‌هایی است که از دوره قبلی به جا مانده است. شرایط رکود ساختمان، تأمین منابع لازم برای اداره شهر را نیز به شدت تحت الشعاع قرار می دهد و بازپرداخت بدهی‌ها از محل درآمدهای فعلی و آینده امکان‌پذیر نیست، با وجود این، برنامه‌ریزی برای تسویه این دیون مستلزم پیش بینی طرحی ویژه و فوق العاده با بهره گیری از مشارکت گسترده بخش خصوصی است. در این طرح، بخش عمده‌ای از ظرفیت‌های اقتصادی بلااستفاده بخش خصوصی شامل املاک و مستغلات و دیگر اموال منقول و غیر منقول نظیر سهام شرکت‌های بورس و فرابورس، ماشین آلات، تجهیزات و ... برای بازپرداخت بدهی‌های کلان شهرداری قابل استفاده است.